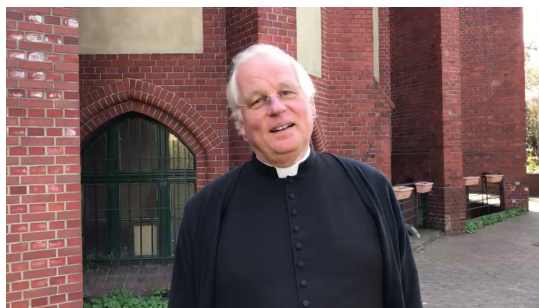

Ježiš nám k tomu dal jasný príklad: „Dajte cisárovi, čo je cisárovo a Bohu, čo je Božie“

30. marca 2021 ✚ Cirkev ✚ Rozhovory

Prepošt Gerald Goesche je nemecký katolícky kňaz, zakladateľ Inštitútu sv. Filipa Neri, ktorý pôsobí v berlínskej štvrti Gesundbrunnen. Slávnym sa stal v Nemecku minulý rok, keď žaloval štát za zákaz verejných bohoslužieb.

Prepošt Inštitútu sv. Filipa Neri, nemecký katolícky kňaz Gerald Goesche

Vďaka žalobe, ktorú na jar minulého roku (pred Veľkou Nocou) prepošt Gerald Goesche inicioval spolu so svojimi právnikmi a ktorá sa dostala až pred Spolkový ústavný súd v Karlsruhe, sa verejné myslenie v Nemecku dostalo do novej polohy vnímania slobody Cirkvi natoľko, že dnes je v Nemecku už nemožné paušálne a úplne negovať ústavou zaručené práva výkonu náboženskej slobody. Žaloba síce bola zamietnutá, avšak mentalitu a verejnú mienku sa podarilo posunúť do nového bodu, z pozície ktorého si vládna moc už nemôže osobovať právo potláčať základné ústavné náboženské práva v tej miere, ako to bolo možné ešte pred touto žalobou. Vďaka tomu sú bohoslužby v Nemecku verejne prípustné od minuloročnej Veľkej noci až dodnes.

Inštitút sv. Filipa Neri v Berlíne, ktorý je zameraný na šírenie tradičnej katolíckej liturgie a zbožnosti, podlieha priamo cirkevno-právnej právomoci Apoštolského stolca a je takto vyňatý z právomoci nemeckých katolíckych biskupov i Nemeckej biskupskej konferencie. Gerald Goesche založil miestne oratórium sv. Filipa v roku 2003 a slúži sv. omšu podľa misála z roku 1962.

V minulom roku Vás portál Katholisch.de označil za „najznámejšieho katolíckeho rebela Nemecka proti Covid-19“. Mohli by ste našim čitateľom priblížiť ako došlo k tomu, že ste si vyslúžili toto označenie?

Keď bolo v marci 2021 už jasné, že de facto nebude povolená návšteva Veľkonočných bohoslužieb, počítal som s nejakým prejavom odporu zo strany veriacich a zároveň, že sa k tomuto odporu pridá prinajmenšom aspoň časť ich pastierov. Nič také sa však nestalo. Bolo to pre mňa natoľko neuveriteľné, že som sa sám rozhodol podať žalobu, v zmysle náboženskej slobody a zásad rovnosti – pretože napr. nákupné centrá mohli zostať otvorené. Táto žaloba smerovala až na Spolkový ústavný súd a na Veľký piatok bola síce zamietnutá, avšak s odôvodnením, že sa slobodnému vykonávaniu náboženských obradov prikladá veľmi

veľký význam. Túto žalobu sledovali s veľkým záujmom média po celom Nemecku a práve vtedy som dostával od nich ono vyššie spomenuté označenie.

Vaša žaloba proti zákazu verejných bohoslužieb bola súdom zamietnutá, napriek tomu, že samotný súd konštatoval, že dochádza k „mimoriadne závažnému zásahu do náboženskej slobody“. Akým smerom sa podľa Vás ubera štát, ktorý nadraduje hygienu a zdravie nad slobodu praktizovať verejne svoje vierovyznanie?

Nielen štát, ale veľká časť ľudí, aj katolíkov v Nemecku, medzičasom považujú pozemský život a zdravie za nepopierateľné najvyššie dobro. Konkrétna predstava, že Ježiš Kristus – pravý Boh a pravý Človek – je naše najvyššie dobro v čase a večnosti, sa stratila niekde hlboko v Cirkvi. Tak môže potom obstať aj taká zvláštna predstava, totiž, že sa Cirkev zriekne svojej účasti na svojich bohoslužobných zhromaždeniach v zmysle „solidarity“ s ostatnými ľuďmi, ktorí sa cítia zdravotne ohrození. Okrem toho platí, že štát sa dnes považuje za jedinu reálnu silu. Cirkev už nie je vnímaná ako duchovná proti-sila. Štát, ktorý už nemusí počítať s rozhodným bojom Cirkvi za práva nášho pána Ježiša Krista, sa stane všeovládajúcim. Práve s dnešnými technickými prostriedkami sa aj demokracia môže zmeniť na totalitný režim.

Niekoľkokrát ste sa vyjadrili, že koronavírus síce reálne existuje a pre ľudí s viacerými diagnózami môže mať vážne následky, ale zároveň, že jeho panická prezentácia je prehnaná a spolitizovaná. Zmenil sa nejako Váš názor na koronavírus od minulej jesene?

Nie.

Kostol Inštitútu sv. Filipa Neri v Berlíne

zdroj: wikimedia commons

Kritizovali ste aj cirkevné vedenie za jeho príliš rýchlu prispôsobivosť štátnym opatreniam. Spomínali ste, že ste čakali väčší odpor. Kam podľa Vás môže siahať poslušnosť Cirkvi voči štátu a jeho nariadeniam?

Ježiš nám k tomu dal jasný príklad: „Dajte cisárovi, čo je cisárovo a Bohu, čo je Božie.“ Tak dlho, ako sa štát pokúša byť ideologicky neutrálny, objavujú sa menšie trenice, ale vlastne žiadne závažné problémy. Medzitým sa veľa politikov správa tak, akoby štát bol to najvyššie dobro. Rozprávajú o hodnotách a etike, ktoré s Božími prikázaniami a kresťanskou morálkou nielenže nemajú nič spoločné, ale sú s nimi často v protiklade. Tu musí Cirkev opäť klásť odpor, nie iba kvôli jej slobode, ale musí bojovať za slobodu všetkých ostatných. V roku 2020 sme slávili 850. výročie umučenia sv. Tomáša Becketa. Vo chvíli, keď to bolo

nevyhnutné, kládol sv. Tomáš Becket takýto odpor práve v kresťanskom kráľovstve a kvôli tomu, ako dobrý pastier, položil aj svoj život.

Medzi veriacimi ste známy ako odporca rozdávania prijímania na ruku. Na Západe je táto prax dlhodobo tolerovaná, u nás, na Slovensku, bola donedávna zakazovaná. Teraz sa však presadzuje. Čo by ste odporučili slovenským katolíkom ohľadom sv. prijímania - majú sa podľa Vás prispôbiť tomuto trendu?

Prijímanie do úst je aj dnes právne platná predpísaná forma prijímania. Všetky ostatné formy sú výnimky, aj keď sa medzičasom zmenili na všeobecne zaužívané. Pri prijímaní do úst je kresťan kŕmený ako dieťa, alebo ako čestný hosť niekdajšieho panovníka. Na kľačadle na prijímanie prežíva okamih pokoja a spolu s inými veriacimi kľačí počas Sv. omše pred oltárnou mriežkou. V krajinách ako Slovensko, táto forma prijímania pripomína formu v gréckokatolíckom obrade. Držať sa toho, mi pripadá ako výzva pre krajiny, ktoré odolali komunistickému režimu a aj napriek mnohým ťažkostiam si boli schopné uchovať vieru.

Ste zakladateľom Inštitútu sv. Filipa Neriho v Berlíne, ktorý sa zameriava na tradičnú zbožnosť. Čo pre Vás znamená tradičná liturgia a akú úlohu podľa Vás bude hrať v budúcom cirkevnom vývoji?

Práve mladí ľudia našej doby, ktorí hľadajú autentickú vieru v chaose mediálnych pretekov, si stále vo väčšom počte nachádzajú cestu – a čo je možno ešte dôležitejšie, vždy s hlbším presvedčením – k starým rítom a k prejavom tradičnej zbožnosti. Zakladajú veľké rodiny. Jeden aktuálny príklad: Pokiaľ mi je známe, odpor voči zákazu Veľkonočných bohoslužieb, vzišiel v Nemecku v minulom roku iba od veriacich, ktorí sú spojení s tradičnou liturgiou. Bez prirodzeného vzťahu k cirkevnej tradícii ostanú korene Cirkvi ako odrezané, a nový rast nebude možný.

V súčasnosti je Cirkev vo Vašej vlasti medzi katolíkmi známa aj ako predstaviteľka tzv. Synodálnej cesty. Aký je Váš názor na toto smerovanie v nemeckom episkopáte a medzi veriacimi?

Dvojznačnosť mnohých tvrdení II. vatikánskeho koncilu vniesla už veľa nešťastia. V Nemecku po koncile nasledovala Würzburgská synoda, ktorá ešte zväčšila už vzniknutý zmätok. Odvtedy je napríklad vyučovanie náboženstva primerane dobré iba vtedy, keď učitelia rozpoznajú problém a aktívne sprostredkujú nápravu. Synodálny proces sa usiluje na národno-cirkevnej úrovni písomne vymedziť načatý falošný vývoj a dokonca ho posunúť ďalej. Dobré platení funkcionári, ktorí sú zodpovední za mnoho utrpenia veriaceho ľudu a kňazov v minulých desaťročiach v Nemecku, starnú a teraz chcú ešte narýchlo zabetónovať svoje dielo. Sú pritom ochotní vydať sa častokrát aj cestou schizmy. Predstavitelia tzv. Synodálnej cesty sa prezentujú ako reformátori. Pričom skutočnými reformátormi v dejinách Cirkvi boli svätci ako Bernard z Clairvaux, František z Asisi a náš patrón Filip Neri. Nezaujímal sa o svoje prijatie v spoločnosti, ale snažili sa všetko obnoviť v Kristovi. A hľa: práve oni mali podstatný vplyv na spoločnosť svojej doby.

preklad vdp. Stanislav Žlnay

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/jezis-nam-k-tomu-dal-jasny-priklad-dajte-cisarovi-co-je-cisarovo-a-bohu-co-je-bozie/>